

Sygn. akt IV K 11/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2014 roku

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie IV Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Agnieszka Furman

Protokolant: Mateusz Krawiec – aplikant radcowski

bez udziału Prokuratora – prawidłowo zawiadomiony wokandą

po rozpoznaniu na rozprawie dnia 23 czerwca 2014 roku, 27 czerwca 2014r.

sprawy: **P. T.**, syna R. i R. z domu P., urodzonego (...) w C.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 24 grudnia 2013 roku w W., umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, określone w art. 45 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym, w ten sposób, że kierował samochodem marki A. o numerze rejestracyjnym (...), będąc w stanie nietrzeźwości - I badanie: 0,54 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, II badanie: 0,54 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, III badanie: 0,49 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

o r z e k a :

I. dokonując zmiany opisu czynu poprzez przyjęcie, że kierował samochodem marki A. o numerze rejestracyjnym (...) w ruchu lądowym, na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. oraz art. 67 § 1 k.k. postępowanie karne wobec P. T. warunkowo umarza na okres 2 /dwóch/ lat próby;

II. na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 39 pkt 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 2 /dwóch/ lat;

III. na podstawie art. 63 § 2 kk na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zalicza okres rzeczywistego zatrzymania prawa jazdy od dnia 24 grudnia 2013 r. do dnia 27 czerwca 2014r.;

IV. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 150 zł /stu pięćdziesięciu/ tytułem kosztów sądowych, w tym 60 zł /sześćdziesiąt złotych/ tytułem opłaty.

Sygn. akt IV K 11/14

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 24 grudnia 2013 roku, około godziny 19:45 na ulicy (...) w W., pełniący służbę patrol Policji w osobach M. B. i D. G., zatrzymał pojazd marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Kierujący autem P. T. został zatrzymany do rutynowej kontroli drogowej. W czasie legitymowania mężczyzny wyczuwalna była od niego wyraźna i silna woń alkoholu, co było powodem doprowadzenia go do Komisariatu Policji W. - W., gdzie poddano go badaniu na zawartość

alkoholu w wydychanym powietrzu (0, 54 mg/l, 0,54 mg/l oraz 0,49 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu). W dniu 24 grudnia 2013 roku zatrzymano też od oskarżonego dokument prawa jazdy.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: wyjaśnień oskarżonego P. T. (k. 16, k. 66-67), zeznań świadka M. B. (k. 4v), protokołu z przebiegu badania stanu trzeźwości wraz ze świadectwem wzorcowania (k. 2-3).

P. T. ma obecnie (...) lata, posiada wykształcenie podstawowe, bez zawodu, obecnie zatrudniony w (...) Sp. z o.o. (...), osiągający dochód w wysokości 1900 złotych brutto plus premia uznaniowa, kawaler, bezdzietny, bez majątku, nieleczonej neurologicznie, psychiatrycznie ani odwykowo, karany za przestępstwo nieumyślne (dane o karalności – k. 34-35- 292 k.k.).

Podejrzany P. T. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że w dniu 24 grudnia 2013 roku wypił alkohol podczas kolacji wigilijnej, nie czuł się pijany. Około godziny 19:00 wsiadł do samochodu i pojechał do apteki, a następnie został zatrzymany przez patrol policji. Wyjaśnił, że bardzo żałuje tego, co zrobił, był to pierwszy raz. Dodał, że przed zdarzeniem siedział w domu z rodziną przy wigilijnym stole, wypił maksymalnie dwie lampki wina i jeden kieliszek wódki. Oświadczył, że natężenie ruchu było zerowe, tzn. żaden innych pojazd nie znajdował się na drodze, stosował się do ograniczeń prędkości oraz jechał zgodnie z przepisami. Został zatrzymany do rutynowej kontroli.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle materiału dowodowego w postaci wyjaśnień oskarżonego, zeznań funkcjonariusza policji M. B. i protokołu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym (k.2) ani okoliczności czynu ani wina oskarżonego nie budzą wątpliwości. Oskarżony poruszał się, w ruchu lądowym, pojazdem mechanicznym, znajdując się w stanie nietrzeźwości na poziomie 0,54 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu i tym samym wypełnił znamiona czynu określone w art. 178a § 1 k.k.

W ocenie Sądu, wszystkie warunki dla zastosowania instytucji warunkowego umorzenia postępowania zostały spełnione w niniejszej sprawie. Okoliczności popełnienia czynu nie budzą wątpliwości. Niewątpliwie oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości, co obniżało stopień jego percepcji i wydłużało czas reakcji na zdarzenia drogowe, a tym samym stwarzało zagrożenie dla bezpieczeństwa ruchu drogowego. Do zdarzenia doszło w wigilie Bożego Narodzenia, o godz. 19.45. i trudno nie dać wiary oskarżonemu, który wskazał, że natężenie ruchu było znikome. Oskarżony poruszał się zgodnie z przepisami ruchu drogowego, a został zatrzymany w wyniku rutynowej kontroli. Okoliczności te w sposób znaczący wpływają na stopień zagrożenia spowodowany zachowaniem oskarżonego. Stopień zagrożenia dla ruchu drogowego nie może być określany tylko na podstawie wyników badań stanu trzeźwości i wysokości stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu. Niewątpliwie jest, że stopień zagrożenia rośnie nie tylko z wysokością stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu, ale uzależniony jest także od natężenia ruchu pojazdów, a także innych warunków drogowych oraz od zachowania kierowcy.

W tym wypadku natężenie ruchu było minimalne, a oskarżony stosował się do przepisów ruchu drogowego obowiązujących na danym odcinku drogi

Przekonało to Sąd, do uznania, że szkodliwość społeczna i stopień zawinienia nie są znaczne. Skutkowało to zastosowaniem instytucji warunkowego umorzenia postępowania. Oskarżony jest osobą młodą, ze sprecyzowanymi celami zawodowymi. Po czynie ukończył kurs dla kierowców wózków z napędem silnikowym w transporcie wewnątrzzakładowym i podjął prace w tym charakterze, planuje podjęcie dalszej nauki w szkole średniej. Jego zachowanie Sąd ocenił, jako incydent i nieodpowiedzialny wybryk młodego człowieka, który już się nie powtórzy.

W ocenie Sądu, zastosowanie instytucji warunkowego umorzenia postępowania będzie stanowić dla oskarżonego zupełną i adekwatną do przestępstwa reakcję, z pewnością powstrzyma oskarżonego od powrotu do przestępstwa,

wpływie na niego mobilizująco i utwierdzi przekonanie o nieopłacalności popełniania przestępstw, w tym – tych najłżejszych gatunkowo.

Sąd na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 39 pkt 3 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres dwóch lat. Orzekając zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w tym wymiarze, Sąd miał na uwadze stopień nietrzeźwości oskarżonego i w skazane powyżej okoliczności popełnienia czynu. W opinii Sądu, zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres dwóch lat będzie wystarczająco surowym środkiem karnym, nie tylko w odniesieniu do społecznej szkodliwości popełnionego czynu, jak i winy, lecz także skłoni oskarżonego do refleksji i zmiany swojego postępowania. Na podstawie art. 63 § 2 k.k. na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, Sąd zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego zatrzymania prawa jazdy od dnia 24 grudnia 2013 roku do dnia 27 czerwca 2014 roku.

Na podstawie art. 627 k.p.k. Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 złotych tytułem kosztów sądowych, na którą złożyły się: opłata - 60 złotych, koszty postępowania przygotowawczego – 20 złotych oraz ryczałt za doręczenia – 20 złotych.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w wyroku.